

[Landbrugsministeren.]

problemer med de eksempler, hr. Lowzow nævnde i den forbindelse.

Hr. Nordqvist var imod lovforslaget. Det har jeg ikke yderligere bemærkninger til. Jeg går ud fra, at jeg er dækket ind af det, bl. a. den radikale ordfører sagde. Men når hr. Nordqvist samtidig nævner, at han er imod EFs landbrugsordninger, vil jeg gerne sige, at jeg støtter dem, så vi er altså også uenige på det punkt. Jeg erkender, at der kan være visse ting, der skal ændres hen ad vejen i disse ordninger, og det var da bl. a., derfor jeg stemte ja ved folkeafstemningen til EF. Derfor tror jeg, vi skal fastholde dem. Jeg mener, de er rigtige set ud fra vort synspunkt.

Så spurgte hr. Nordqvist, hvordan det med hovederhvervet skulle forstås, hvis indkomsten svingede op og ned. Jeg forstod det sådan, at det var omkring de 50 pct. Der blev sagt, at der kunne være uheld til stede. Vi erkender fuldt ud, at der kan være uheld, men man må vel nok sige, at hvis man bliver ved med at være uheldig f. eks. 5 år i træk, begynder man nok at tvivle på, om ikke tiden er kommet, da man burde fritage manden for at være uheldig længere.

Jeg vil sige, at efter hidtidig praksis er renteaftakst ikke regnet som en indtægt.

Til hr. H. C. Toft vil jeg gerne sige, at de konservatives modstand imod lovforslaget kan jeg kun tage til efterretning. Hr. H. C. Tofts bemærkninger tyder på, at de konservative ikke er indstillet på at gøre det lettere for landbouddommen i fremtiden at erhverve bæredygtige bedrifter. Loven vil netop medvirke til, at det kan lade sig gøre, gennem en begrænsning i stigningstakten i priserne på landbrugsjord, og det vil efter min mening afgjort være til fordel for unge landmænd — i øvrigt til fordel for alle, der ønsker at leve af at drive landbrug.

Hr. H. C. Toft sagde, at der var sket vidtgående ændringer fra det oprindelige forslag. Jeg vil gerne minde om, at jeg har aldrig lagt skjul på, at for de byboere, der vil flytte ud på en ejendom og have landbrug som hovederhverv, simpelt hen stige af racet inde i byen, var der en klar dispensationsbestemmelse, og det er denne klare dispensationsbestemmelse, der er blevet flyttet over i lovforslaget. Jeg kan ikke se, der er så kolossalt stor forskel på det.

Hr. Søren Jensen (Hasserris) kom med mange betragtninger, og jeg vil gerne anerkende hr. Søren Jensen (Hasserris)s fremskridt siden første behandling. Jeg skal heller ikke trætte tingets medlemmer med at citere fra første behandling, men jeg vil gerne minde om, at en bopælspligt er en naturlig ting for en landmand, og det er også en naturlig ting for en landmand at have landbrug som hovederhverv.

Med hensyn til arv, som jeg tror bl. a. hr. Søren Jensen (Hasserris) har været inde på, vil jeg gerne sige, at her sker der ingen ændring i forhold til den hidtidige lovgivning. Kun skal modtageren ved overdragelse i levende live være over 20 år. Ellers er der ingen ændringer på det område.

Hr. Søren Jensen (Hasserris) ville gerne have bekræftet, om vi kunne vente til 1978 med at gå ind for en eventuel friere etablering inden for EF. Jeg skal gerne bekræfte, at vi har denne dispensationsfrist til 1. januar 1978.

Hr. Søren Jensen (Hasserris) spurgte også, om man ikke, når det kommer op, kunne stemme imod. Jo, jeg føler, at vi har den mulighed, men må jeg så tilføje: det behøver jo ikke at blive ved med at være en vane for os at være 5 eller 10 år bagefter med at lovgive.

Jeg havde gerne set, at venstre også var kommet med i dette forlig, og jeg havde gerne set, at de konservative også var kommet med. Men jeg har følt, at de konservative tog kraftig afstand, hvorimod jeg nok må sige, at hvis vi tager venstres skitse til ændringsforslag og det her foreliggende, var vi så nær ved hinanden, at jeg må udtrykke en lille smule forundring over, at vi ikke kunne finde frem til, at der var 4 partier om at gennemføre dette lovforslag.

Jeg vil gerne takke for den villige og særdeles grundige behandling, der har været i udvalget, hvor der er blevet drøftet mange, mange ting, og jeg skal slutte med at anbefale at stemme for flertallets indstilling.

H. C. Toft: Jeg forstod på landbrugsministeren, at han ingen indvendinger havde imod den beskrivelse, jeg gav af, hvad man forstod ved hovederhverv, og heller ikke hr. Svend Haugaard. Tværtimod sagde hr. Haugaard, at det var rigtigt. Det var en beskrivelse, der belyser, hvilken omfattende